

سیری در روند توسعه آبیاری و کشتی

در ایران و جهان

محمد بامی بورد
سازمان برنامه و بودجه

سمینار ملی آبیاری و کشتی ایران
تهران، هتل آزادی، اردیبهشت
۱۳۷۲

سیری در روند توسعه آبیاری وزهکشی

در ایران و جهان

سمینار ملی آبیاری وزهکشی - اردیبهشت ۱۳۷۲ - تهران

محمد بای بسودی

سازمان برنامه و بودجه

آبیاری وزهکشی از ارکان بنیادی کشاورزی محسوب شده و با افزایش جمعیت در جهان و در ایران روز بروز اهمیت بیشتری می‌یابد. متاسفانه در سطح جهانی، نرخ توسعه کشت آبی که فعلاً "به حدود ۲۳۵ میلیون هکتار بالغ شده و $\frac{1}{3}$ خواربار جهان را تولید می‌کند، در ده سال گذشته کاهش یافته است، بدین ترتیب که:

۱- در بین سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۲ سطح زیر کشت آبی جهان از صد میلیون هکتار به ۱۸۵ میلیون هکتار افزایش یافت و نرخ توسعه این اراضی ۳٪ در سال بود. ارقام متناظر در کشاورزی ایران، ۱/۲ میلیون هکتار و ۳/۶ میلیون هکتار

۲- از ۱۹۷۲ تا ۱۹۸۴ سطح زیر کشت آبی به ۲۲ میلیون هکتار افزایش یافت که با نرخ رشدی در حدود ۱/۸٪ مشخص می‌شود. ارقام متناظر برای ایران، ۳/۶ میلیون هکتار و ۴/۲ میلیون هکتار

۳- از ۱۹۸۴ تا کنون، سطح زیر کشت آبی به ۲۳۵ میلیون هکتار افزایش یافته و در صدر شد و توسعه آن در حدود یک درصد بوده است. ارقام متناظر برای کشت آبی ایران ۴/۲ میلیون هکتار و حدود پنج میلیون هکتار.

۴- پیش بینی برای دهه نود، ۰/۹ درصد تا آغاز قرن بیست و یکم.

نقطه عطف پیشرفت آبیاری را بایستی در آغاز دهه پنجاه جستجو کرد که گسترش استفاده از مسود نفتی بعنوان منبع سوخت (هر بشکه یک دلار)، موجد تکنولوژی‌های مناسب پمپاژ از آبهای زیرزمینی گردید و رشد سریع اقتصاد جهانی نیز سبب شد که سرمایه‌گذاری در تامین منابع آب و طرحهای آبیاری مورد توجه قرار گیرد، بطوریکه بجز هفت سد، بقیه صد سد بزرگ دنیا پس از جنگ جهانی دوم و در چهل سال اخیر ساخته شده‌اند. در برخی از کشورها، مانند چین، کلبه ۸۴۰۰۰ سد موجود در کشور پس از ۱۹۵۰ طراحی، احداث و مورد بهره برداری قرار گرفته‌اند. در کشور ما ایران نیز در فاصله ۱۳۲۷ تا ۱۳۵۶ که شامل پنج برنامه عمرانی می‌گردد، در حدود پنجاه سد مخزنی و انحرافی ساخته و مورد بهره برداری قرار گرفته است.

اکنون بعلت توجه بیشتر به مسائل محیط زیست و اینکه طرحهای عمده آب و آبیاری در نقاط سهل الوصول پیاده شده‌اند، توسعه منابع جدید آب و طرحهای آبیاری به یک مهندسی پیچیده تر و پرهزینه نیازمند بوده و وامهایی که معمولاً از طرف نهادهای بانکی بین‌المللی مانند بانک جهانی در اختیار کشورهای در حال توسعه گذارده می‌شوند، کمتر و گرانتر شده و توجیه آنها، صرفاً "بلحاظ ضوابط اقتصادی بسیار دشوار است. امروزه هزینه سرمایه‌گذاری برای هر هکتار آبیاری از ۱۵۰۰ دلار در چین، تا ۴۰۰۰ دلار در هند، اندونزی، فیلیپین، پاکستان و تایلند و ۶۰۰۰ دلار در مکزیک و ده هزار دلار در برزیل نوسان می‌کند. در آفریقا، بعلت فقدان تسهیلات زیر بنایی هزینه تا ۲۰۰۰۰ دلار در هکتار بالغ می‌شود که حتی با دوکشت در سال، از انواع کشتهای بسیار سودآورد، سرمایه‌گذاری مقرون بصرفه نیست و برغم خشکسالی، قحطی و سوء تغذیه در بخش عمده‌ای از آفریقای سیاه، سطح زیر کشت آبی از سال ۱۹۸۰ تا کنون ثابت مانده است. بنابراین در درده پایانی قرن بیستم، بخشی از افزایش سطح زیر کشت آبی بایستی از افزایش کارآئی آبیاری حاصل شود و بدین منظور بایستی در طرز تفکر و مفاهیم معمول در آبیاری، دگرگونی بنیادی ایجاد شده و مهندسی همانقدر که در طراحی و ساخت درگیر می‌شوند، در بهره برداری نیز مشارکت داشته و بجای تأمین مقدار معینی از آب را مورد نظر قرار دهند، تولید مقدار معینی از محصولات کشاورزی یا عملکرد در هکتار را بعنوان هدف در نظر داشته و در مورد آب نیز اقتصاد کالاهای کمیاب را مرعی دارند، زیرا هم اکنون در سطح جهانی در حدود ۱۵۰ میلیون هکتار از اراضی آبی به تعمیر و بازسازی نیازمندند و با توجه به رکود اقتصاد جهان، افزایش سطح کشت آبی در این دهه از پایان قرن بیستم، از دو میلیون هکتار در سال فراتر نخواهد رفت که کمتر از نصف رشد جمعیت در همین دوره زمانی بوده و بطور عمده در کشورهای برزیل، بنگلادش، هندوستان، نیجریه و ترکیه صورت خواهد گرفت. شایان ذکر است که مصرف فعلی خواربار، صرف نظر از توزیع ناعادلانه آن در گروه عملکرد کشتهای آبی است و اگر در عالم تخیل آبیاری را از نقاطی مانند هندوستان (۵۶ میلیون هکتار کشت آبی)، چین (۴۷ میلیون هکتار کشت آبی)، آمریکا (۲۷ میلیون هکتار کشت آبی) و پاکستان (۱۶ میلیون هکتار کشت آبی) حذف کنیم، تولید جهانی غلات بمیزان ۶۵ درصد کاهش یافته و قحطی جهانی و همه گیر بروز می‌کند.

آبیاری در فرهنگ عوام در افزودن آب به خاک جهت رفع نیاز آبی کشتهای مختلف خلاصه می‌شود، در صورتیکه در یک چهار چوب گسترده تر، کشت آبی مورد خاصی از کشاورزی پیشرفته است که در

آن از تکنولوژی و مبانی علوم برای کنترل رژیم رطوبتی خاک در حوزه فعالیت ریشه‌ها استفاده می‌کنیم تا صرفنظر از زمان و مقدار بارندگی از یک عملکرد بالا در کشت‌های مختلف برخوردار شویم. فزون‌براین، مسئولیت طراحان و بهره‌برداران شبکه‌های آبیاری و زهکشی در این است که اگر مدیریت آبیاری مورد عمل آنها، بهبودی در ویژگی‌های خاک فراهم نیآورد، اقلاً "شرایط موجود را حفظ کند". این نکته از آنجاست اهمیت دارد که عمر بهره‌برداری طرح‌ها را تعیین کرده و بالعالم در ارزیابی طرح‌ها و پیشنهادات موثر است. در طرح‌های آبیاری معمولاً "هدف‌های متفاوتی دنبال می‌شود، مثلاً":

- ۱- به حداکثر رساندن درآمد ناشی از واحد حجم سرمایه‌گذاری
- ۲- به حداکثر رساندن درآمد در واحد سطح زیر کشت
- ۳- به حداکثر رساندن درآمد در واحد حجم آب مصرفی
- ۴- به حداکثر رساندن درآمد در واحد نیروی کار انسانی
- ۵- به حداکثر رساندن درآمد ارزش تولیدات کشاورزی
- ۶- به حداکثر رساندن ارزش تولیدات مواد غذایی
- ۷- به حداکثر رساندن ارزش تولیدات و فرآورده‌های کشاورزی صادراتی
- ۸- به حداکثر رساندن درآمد سره خانوار روستایی
- ۹- به حداکثر رساندن تعداد خانوارهای مستقر و مشغول در امر کشاورزی در ناحیه معین
- ۱۰- به حداکثر رساندن تعداد مشاغل در واحد حجم سرمایه‌گذاری
- ۱۱- به حداکثر رساندن درآمد دولت مثلاً "از طریق از طریق اخذ مالیات از امور کشاورزی
- ۱۲- به حداکثر رساندن فعالیت‌های اقتصادی در منطقه
- ۱۳- به حداقل رساندن نیاز ارزی در طرح
- ۱۴- به حداقل رساندن سرمایه‌گذاری دولتی و تشویق بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری
- ۱۵- به حداقل رساندن گزند و آسیب محیطی و بهداشتی ناشی از اجرای طرح
- ۱۶- تامین حداقل درآمد برای خانوار روستایی
- ۱۷- تعدیل و توزیع عادلانه ثروت در منطقه
- ۱۸- ایجاد ثبات اجتماعی

۱۹- اسکان عشایر

۲۰- پیاده کردن آرمانهای سیاسی، مذهبی و...

بدیهی است برخی از این اهداف مانع‌الجمع بوده و در پایان، شاید در هیچ طرحی بیش از چند هدف قابل دنبال کردن نباشند. دیگر اینکه باستانهای اهدافی که در حد اکثر و حداقل کردن جلوه می‌یابند، بقیه اهداف نوعی عوامل محدود کننده بوده و نوعی شرائط حد در فرایند بهینه سازی محسوب می‌شوند (مثلاً ۱۸ و ۱۶)

برای رسیدن به اهداف بالا، مجموعه‌ای از اقدامات سرمایه‌گذاری، سیاستها و نهادها مورد نیازند تا به اهداف مورد نظر در مدت زمان لازم نائل شویم. این اقدامات معمولاً "از پنج عنصر و سازه مرکبند:

۱- سرمایه‌گذاری در عملیات ساختمانی و تجهیزات

۲- تامین خدمات مهندسی برای طراحی، نظارت و بهره‌برداری

۳- تقویت نهادهای محلی برای اجرا و بهره‌برداری از شبکه و تاسیسات بویژه آموزش افراد بومی

۴- بهبود سیاستهای قیمت‌گذاری، مالیاتها، سوبسید و... که در عملکرد طرح موثر است.

۵- برنامه‌ای برای پیاده کردن فعالیتهای چهارگانه فوق در یک زمان معین

در قیاس با طرحهای صنعتی و با حجم سرمایه‌گذاری برابر، طرحهای آبیاری به زمان بیشتری برای ساخت و آغاز بهره‌برداری نیازمند بوده و به زمان بس بیشتری نیازمند است تا به عملکردهای مورد طراحی دست یابد ولی پس از آن در صورت بهره‌مندی از یک مدیریت خوب و مناسب از منابع طبیعی و تسهیلات ایجاد شده، می‌توان امیدوار بود و انتظار داشت که به مراتب بیش از عمر یک طرح صنعتی در خط تولید باقی بماند. بدین لحاظ کاربرد ضوابط مربوط به ارزیابی طرحهای صنعتی که پس از جنگ جهانی دوم متداول گردید و نرخ بازده داخلی یا ارزش سره فعلی مبنای انتخاب طرح قرار می‌گیرد، در طرحهای آبیاری مورد نمی‌یابند.

اگر نرخ بهره راده درصد در سال تصور کنیم، مسائل مالی، اقتصادی و ارزش طرح پس از سی سال مصداق عینی و معنی داری در طرحهای آبیاری نخواهد داشت. این امر در مورد طرحهای صنعتی، یعنی پذیرش عمر سی ساله برای کارخانه و خط تولید تا حدی واقع بینانه است، زیرا پس از سی سال نوآوریهای علمی، فنی و نیازهای مصرفی و نوع کلای تولیدی می‌تواند به تجدید نظر بنیادی در طرح صنعت اولیه منجر شده و به سرمایه‌گذاری و برنامه ریزی جدید بیانجامد. در حالیکه در طرحهای آبیاری، اگر نگاه ر نگه‌داری و بهره‌برداری از منابع

طبیعی وسازمهای مهندسی درحد قابل قبولی صورتگرفته باشد ، امکان بهره برداری وتولید فرآورد مه‌ای کشاورزی ، کماکان مانند روزاول وبدون خللی می‌تواند ادامه باید . بنابراین ضوابط ارزشیابی انتخاب طرحه‌ای صنعتی نمی‌تواند و نباید مبنای ارزشیابی طرحهای کشاورزی بطور اعم وآبیاری که نوعی کشاورزی بطور اخص است ، قرارگیرد . بدیهی است استفاده از این روشها بعنوان وسیله‌ای درانتخاب الگوهای مختلف توسعه آبیاری می‌تواند مورد توجه باشد .

درتهیه طرحهای آبیاری حتما " بایستی از اعداد وارقام معقولی برای عملکرد کشت‌های مختلف و راندمان شیوه‌های گوناگون آبیاری ، بهره جست و دراینمورد به ارقام پیشنهادی وکلیشه‌ای کارشناسان داخلی وخارجی ، اکتفا نکرد . یک گزارش بانک جهانی حاکم از اینست که در بسیاری از طرحهای آبیاری جهان ، انتظارات اولیه برآورده نشده ودرمواردی تا شیر منفی درزیست بوم ورژیم آبی منطقه گذارده است . عملکرد درحدود ۲۵ میلیون هکتار از کشت‌های آبی جهان درحال کاهش بوده وعلت اساسی آن فقـدان یک شبکه زهکشی است . این نکته خود گویای این واقعیت است که مطالعات اولیه درست نبوده ، راندمان آبیاری بیش از حد متناسب با دانش کشاورزی فرض شده ویا آموزش ، پژوهش وترویجی که درخورطراحی مورد نظربوده در سطح بسیار نازلی عرضه گردیده‌است .

آنالیز سیستمها نیز جای خود را درآبیاری وزهکشی باز کرده‌اند ولی هرگز نمی‌تواند جایگزین تجربه ودانش گردد و فقط اگر به درستی مورداستفاده قرارگیرد ، می‌تواند متمم ومکمل دانش وتجربه شود . تعداد کتب ومقالاتی که در باره کارگیری آنالیز سیستمها درتوسعه منابع آب ، آبیاری وزهکشی نوشته شده است ، در سی سال اخیر افزایش چشمگیری داشته است . بیسواس که از امهات برنامه ریزان آب است ، درنوشته‌های ، تعداد مقالاتی را که دراین زمینه فقط درمجله *Water Resources Research* در فاصله زمانی ۱۹۶۵ تا ۱۹۸۵ بچاپ رسیده ، مورد بررسی قرارداد ، چنین نتیجه گرفته است که در این مدت از مجموع ۲۵۸۲ مقاله علمی این مجله ، ۷۲۳ مقاله به آنالیز سیستمها اختصاص داشته که فقط ۳۸ مقاله در باره طرحهای آبی است که وجود خارجی داشته ، ۳ مقاله در باره طرحهایی است که بالاخره ساخته شده‌اند و فقط یک مقاله از ۷۲۳ مقاله واقعا " ساخته شده واحداث آن نیز براساس بهینه سازی سیستم صورتگرفته است . ملاحظه می‌شود که افزایش تعداد مقالات دراین زمینه ، ارتباطی به کارآیی وعملی بودن آنها نداشته است .

درکشورما ایران ، سطح زیر کشت آبی و روشهای مختلف آبیاری بقرارزیراست :

- ۱- آبیاری قطره‌ای و بارانی کمتر از صد هزار هکتار
- ۲- آبیاری نشتی با سیفون صد هزار هکتار
- ۳- آبیاری نشتی بدون سیفون ۱۲۰۰۰۰۰ هکتار
- ۴- آبیاری سنتی (کرتی، غرقاب...) ۴۰۰۰۰۰۰ هکتار

نگاهی به این ارقام نشان می‌دهد که سطح زیر آبیاری قطره‌ای و بارانی کمتر از یکصد هزار هکتار است که ۱۲۰۰۰ هکتار آبیاری قطره‌ای در استان فارس و ۱۲۰۰۰ هکتار آبیاری بارانی در استان خراسان، بیشترین سطح آبیاری در این شیوه‌ها را در یک استان شامل می‌شود. این جدول هم چنین نشان می‌دهد که پژوهش، آموزش و ترویج ما بایستی معطوف کدام روش گردد. در آبیاری قطره‌ای و بارانی به واردات تکنولوژی یعنی خروج ارز از کشور نیازمندیم در صورتیکه در سایر انواع آبیاری از طریق آموزش و ترویج می‌توان با افزایش راندمان آبیاری که اکنون کمتر از سی درصد است، امیدوار بود. حاضرین در این سمینار حتماً در بررسی از سفرهای داخلی به کشت‌های بزرگ آبی برخوردارند که چگونگی آبیاری به تغذیه مصنوعی سفره آب زیر زمینی شباهت بیشتری دارد تا آبیاری.

بدیهی است در کشورهای غربی بویژه آمریکا، نوآوری‌های در زمینه تکنولوژی آبیاری عرضه شده است. مثلاً "در آبیاری سطحی، روش جدیدی بنام آبیاری موجی Surge Irrigation توسط دو تن از اساتید دانشگاه ایالتی یوتا، یعنی استرینگهام و کور عرضه شده که حقوق و امتیاز آن در اختیار بنیاد دانشگاه ایالتی یوتا و این دونفر بوده و هدف از آن تسریع پیشروی آب در نشتی‌هاست. دیگر آبیاری کابلی Cablegation است که هم روش آبیاری سطحی را خود کار کرده و هم کارآئی آنرا بهبود می‌بخشد. این شیوه نیز اختراعی است که توسط کمپروهمکاران در سال ۱۹۸۱ عرضه شده و به ثبت رسیده است. هر دو سیستم جدید آبیاری فقط در مساحت کوچکی از چند ایالت آمریکا مورد توجه قرار گرفته و فراگیر نشده‌اند.

در شیوه‌های آبیاری تحت فشار، انواع میکرو یا Microirrigation نیز وارد بازار شده‌اند. در این شیوه، آب بطور مکرر و به میزان کنترل شده به سطح معینی از خاک پیرامون هر گیاه، افزوده می‌شود و در آن بده هر روزه یا آب پخش کن از چند لیتر تا پانصد لیتر در ساعت نوسان کرده و فشار لازم نیز از ۳ متر تا ۴۰ متر یا چهار اتمسفر متغییر است. شاید مهمترین نوآوری در آبیاری بارانی، اختراع لایل و برودوسکی در سال ۱۹۸۱ است که (LEPA) نامیده شده و مخفف

Low Energy Precision Application است که معمولاً "بر روی انواع Center Pivot سوار می‌شوند . در آبیاری قطره‌ای و انواع آن که مجموعاً " در آبیاری میکرو Microirrigation گروه بندی می‌شوند ، شرط کامیابی مستلزم آگاهی دقیق از نیاز روزانه آب کشت‌های مختلف است .

در مورد آبیاری قطره‌ای ، ذکر این نکته نیز شاید ضروری باشد که این شیوه که در حدود سی سال است ببازار عرضه شده است ، سطحی برابر یک میلیون هکتار از ۲۵ میلیون هکتار کشت آبی جهان را شامل شده و هفتاد در صد این پهله نیز در کشورهای آمریکا ، اسپانیا ، اسرائیل و آفریقای جنوبی بوده و هشتاد در صد از کل این مساحت نیز زیر درختان میوه ، بویژه مرکبات است . در مورد کارآئی و مناسب بودن سیستم آبیاری میکرو نیز لازم به تذکر است که از آن در نقاطی باید استفاده کرد که آب کمیاب و گران بوده ، خاک از انواع شنی یا سنگی بوده و فقط کشتهای گران بازار پسند از قبیل برخی سبزیجات که طراوت آنها بستگی به کنترل دقیق میزان رطوبت خاک دارد ، مورد نیاز بازار مصرف باشند .

از ۲۵ میلیون هکتار کشت آبی که از آن سالانه ۲۳۵ میلیون هکتار مورد آبیاری قرار می‌گیرد ، در حدود ۱۵۰ میلیون هکتار دارای زهکش سطحی و ۵۰ میلیون هکتار زهکش زیر زمینی دارند . بخش عمده زمینهای دارای زهکش زیر زمینی نیز در مناطق پر باران جهان انجام شده و هدف از آن نیز تهیه بموقع بستر کشت مناسب و تامین درجه حرارت مناسب در خاک برای جوانه زدن بذور رطوبت مناسب برای عبور و مرور ماشین آلات کشاورزی و یا گاوروشدن زمین بوده است . در صورتی که در مناطق خشک و نیمه خشک ، مانند ایران ایندو عامل نقش چندانی نداشته و مهار کردن شوری خاک و آبشویی املاح در درجه اول اهمیت قرار دارند .

نگارنده همواره بر این نکته تاکید داشته و دارد که زهکشی در مواردی حلال مشکلات کشاورزی است که تنها عامل محدود کننده باشد ، در غیر این صورت اگر ده عامل محدود کننده داشته باشیم ، لازم است با سبک سنگین کردن آنها ، عواملی را که با هزینه کمتر در عملکرد موثرند ، بهبود بخشیده و در نهایت به زهکشی بپردازیم . در برخی از طرحهای زهکشی که زهکشی گرمای از کار نگشوده است ، بایستی به بسی دقتی خود در برنامه ریزی اذعان کنیم . همین امر سبب شده است که در بسیاری از کشورها ، به علت هزینه زیاد عملیات زهکشی ، دولتها نیز رغبت چندانی به سرمایه گذاری در این مورد از خود نشان ندهند و تعداد کارشناسان زهکشی نیز در حال کاهش باشد .

در محاسبه فواصل زهکشها دو گروه از اطلاعات مورد نیاز هستند :

الف) عوامل فیزیکی مانند عمق لایه غیر قابل نفوذ ، ضریب آبگذری ، آبدهی ویژه ، ضریب پخشیدگی رطوبت و اطلاعات هواشناسی .

ب) عوامل کشاورزی - اقتصادی مانند نیاز آبی گیاهان ، تهیه خاک ، نمزدائی و امکان اجرای عملیات کشاورزی .

هریک از این دو گروه عوامل را میتوان بعنوان داده‌هایی در معادلات اشتقاق یافته بکار گرفت و آنها را بصورت تحلیلی یا عددی حل کرد . تعیین عوامل فیزیکی ، دشوارتر از انتخاب معادله بوده و ارزیابی عوامل کشاورزی - اقتصادی نیز باسانی امکان پذیر نیست . اگر کیفیت کلیه عوامل و عناصر سازنده مدل مورد نظر زهکشی ، مطلوب باشد ، طراحی زهکشی درست خواهد بود ، در غیر اینصورت هر مدلی که انتخاب و ساخته شود ، کارائی لازم را نداشته و بالنفسه توان تصحیحی نیز ندارد . بنابراین جهت جلوگیری از اتلاف منابع ، لازم است کارشناسان زراعت ، خاکشناسی ، آبیاری و هیدرولوژی دست در دست هم ، فعالیت نمایند . متأسفانه چنین همکاری در کشور ما کمتر دیده می‌شود و هر یک از این رشته‌ها جنبه تقدس یافته و در مواردی حتی با یکدیگر گفت و شنودی ندارند تا چه رسد به همکاری .

در اشتقاق معادلات زهکشی معمولاً " فرضیاتی بشرح زیر مورد پذیرش قرار می‌گیرد :

- ۱- وجود یک لایه غیر قابل نفوذ در عمق معین
 - ۲- در بالای سطح ایستایی ، آبی برای زهکشی موجود نیست
 - ۳- فرضیات دیوئی و فورشریا یمر صادق هستند
 - ۴- در اثر همگرایی خطوط جریان در پیرامون تمبوشه‌ها ، افت بار آبی وجود ندارد
 - ۵- در آغاز زهکشی یک سطح ایستایی مستوی وجود دارد
 - ۶- ضخامتی از خاک که زهکشی می‌شود ، ثابت است
 - ۷- شدت تخلیه به زهکشها متناسب با افت سطح ایستایی است
 - ۸- شدت تخلیه به زهکشها برابر شدت بارندگی یا تلفات عمیق آبیاریست
 - ۹- بخش عمده تخلیه به زهکشها از جریان افقی و کمترین سهم از آن جریان عمودیست
 - ۱۰- سطح ایستایی درون آنهار زهکشی ثابت است
- بدیهی است برخی از این فرضیات در جریانهای یکنواخت و برخی دیگر در جریانهای غیر یکنواخت

بر نظام جریان آب تاثیر بیشتر می‌گذارند و معادله‌ای که هیچکدام از این فرضیات را نپذیرد، بهترین معادله خواهد بود که تاکنون اشتقاق نیافته است. با آنکه اغلب معادلات زهکشی رایج، تا سال ۱۹۷۰ عرضه شده‌اند هنوز هم کماکان مورد استفاده قرار می‌گیرند و معادلات هوخهات، کرکهام و کرکهام-توکسوز، داغان، ارنست، بوسنیگ، یانگز گلور، تپ و مودی، وان شیلفگارد، لوتین، و باورووان شیلفگارد از یک پذیرش و کاربرد جهانی برخوردار بوده و مورد استفاده قرار می‌گیرند. آنچه در ربع قرن اخیر در زهکشی صورت گرفت—، نوآوری‌هاییست که در زمینه ماشین‌آلات، مواد و مصالح بازار عرضه شده‌است.

در سال ۱۹۸۵ کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی از کشورهای عضو خواستار گردید تا روش‌های معمول در طراحی شبکه‌های زهکشی زیر زمینی اراضی کشاورزی هر کشور را گردآوری و باین کمیسیون ارسال دارند. نتایج حاصله از این فراخوانی بصورت کتابی در سال ۱۹۸۷ منتشر شده و نگاهی بآن که مشتمل بر روشها و ضوابط طراحی شبکه‌های زهکش زیر زمینی در کشورهای کانادا، چین، چکسلواکی، مصر، آلمان، فرانسه، مجارستان، هندوستان، عراق، ایرلند، ژاپن، اردن، هلند، پاکستان، لهستان، پرتغال، رومانی و ایالت متحده آمریکا می‌باشد حاکی از اینست که:

۱- از سال ۱۹۶۰ که لوله‌های پلاستیکی به بازار عرضه شده‌اند، بخش عمده زهکشهای زیر زمینی از این لوله‌ها بصورت شاخه یا خرطومی به قطر ۴ تا ۲۰ سانتی متر که در هر متر طول آن نیز ۸۰۰ تا ۲۰۰۰ میلی‌متر مربع روزنه یا سوراخ برای عبور آب تعبیه شده است، کار گذارده شده‌اند.

۲- در خاکهای رسی یا سنگین، پیژومترها، اطلاعات دقیق در باره نوسان و حرکت سطح ایستابی عایید نمی‌سازند و عمق لایه غیر قابل نفوذ نیز به آسانی قابل شناسائی یا اندازه گیری نبوده و جریان آب بطور عمده از دوز و ترکها صورت می‌گیرد. بطور کلی اگر ضریب ابگذری کمتر از ده سانتی‌متر در روز باشد، زهکشی بطریق متعارف پاسخگو نیست.

۳- برای محاسبه فاصله زهکشها دوروش جریان یکنواخت و غیر یکنواخت در نظر گرفته می‌شوند و درروش اول، معادلات هوخهات، کرکهام، داغان، ارنست و درروش دوم معادلات دام گلور، کراینیوف و ان دلور، وان شیلفگارد کماکان پیشنهاد بوده و مورد استفاده قرار می‌گیرند. پژوهشهای زهکشی در بین کشورها نیز حاکی از این است که عمق معادل پیشنهادی هوخهات در مورد تمبوشها، حتما " باید مورد توجه قرار گیرد و از این ضریب در جریانهای غیر یکنواخت نیز استفاده شود.

۴- در مورد گرفتگی سوراخ تعبیه‌ها و رسوب گل و ترکیبات شیمیایی ، تجارب جهانی حاکی از اینست که در خاکهایی که توزیع ذرات به ترتیبی است که قطر بیشتر ذرات خاک در محدوده $(0.15-0.050 \text{ mm})$ قرار دارند ، آسیب پذیری بیشتر است . خاکهایی که میزان رس آنها بیش از ۲ درصد است ، معمولا "ساختمان پایداری دارند و کمتر در معرض فرسایش هستند . ضریب دیگری که مورد استفاده است ، ضریب یکنوختی یا d_{60} / d_{10} است که با آزمایشهای انجام شده ، نتیجه گرفته‌اند که اگر این ضریب کمتر از پنج باشد ، خطر گرفتگی لوله‌ها و ته نشینی ذرات خاک وجود داشته و در صورتی که بیش از ۱۵ باشد ، وجود ندارد . کارشناسان فرانسوی معتقدند که اگر میزان رس کمتر از ۱۵٪ و شن ریز $(0.05 تا 0.2 \text{ میلی‌متر})$ بیش از پنجاه درصد باشد ، خطر گرفتگی لوله‌ها وجود دارد .

بدین‌جهت است با آزمایش می‌توان بارآبی لازم برای حرکت ذرات خاک را تعیین کرد . اگر شیب آبی موجب حرکت ذرات کمتر از $1/8$ باشد ، باز خطر گرفتگی تعبیه‌ها موجود است . اگر در خاک مورد آزمایش در صد رس (کوچکتر از 0.002 میلی‌متر) و سیلت $(0.02 تا 0.002$ میلی‌متر) را نیز تعیین کنیم ، می‌توان پیش بینی کرد که آیا امکان گرفتگی لوله‌ها ، پیش خواهد آمد یا نه ؟ زیرا هر قدر کمیست دو برابر در صد رس بغلاوه یک برابر در صد سیلت بزرگتر و شیب آبی نیز بیش از $1/8$ باشد ، خطر گرفتگی کمتر خواهد بود .

برای پیش بینی جلوگیری از پرشدن تعبیه‌ها ، از یک شیب آبی بحرانی (CHG) نیز که با رابطه زیر مشخص می‌شود ، می‌توان استفاده کرد .

$$CHG = e^{0.332 - 11400 K + 1.07 \ln(PL)}$$

که در آن ، K ضریب آبگذری بر حسب متر در ثانیه ، PL ضریب یا کاهش خمیرائی خاک و e لگاریتم طبیعی است . اگر CHG بین ۳۰ تا ۵۰ باشد از فیلتر و پوشش‌های مصنوعی مانند پشم شیشه‌ای می‌توان استفاده کرد . اگر این ضریب بیش از پنجاه باشد ، معمولا "پوشش مورد نیاز نیست ولی در مناطقی خشک همواره به یک فیلتر از نوع ماسه‌نخودی یا سنگریزه در پیرامون تعبیه نیازمندیم .

در پایان ، اشاره‌ای نیز به آموزش آبیاری و زهکشی در دانشگاه‌های ایران دارم . چون این گروه‌ها

در دانشکده‌های کشاورزی مستقر شده‌اند ، لذا هدف نهایی از تدریس برنامه‌ها بایستی در افزایش

سطح زیر کشت ، بویژه آبی و عملکرد کشت‌های مختلف با عنایت به حداقل رساندن ، گزند و زیان

زیست محیطی باشد . در کشورهای غربی نیز رشته آبیاری در اغلب موارد در دانشکده‌های کشاورزی

جای داده شده‌اند و در نهایت فارغ‌التحصیلان این رشته‌ها به مطالعه، طراحی، پژوهش و مدیریت طرح‌های آبیاری در سطح مزارع، روستاها و کشت و صنعتها می‌پردازند. در این کشورها، اخذ درجه دکترا در چهارگروه امکان پذیر است:

۱- فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های مهندسی راه‌وساختمان (عمران) که در دانشکده‌های مهندسی ادامه تحصیل می‌دهند و اغلب در بخشهای آبشناسی سطحی و زیرزمینی، سازه‌های آبی و خطوط انتقال تخصص می‌یابند.

۲- فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های کشاورزی که در دانشکده‌های مهندسی ادامه تحصیل داده و اغلب در همان رشته‌های گروه اول فارغ‌التحصیل شده و ارتباطی به آبیاری بمعنی اخص آن در کشاورزی ندارند.

۳- فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های کشاورزی که در دانشکده‌های کشاورزی ادامه تحصیل داده و اغلب با آنکه دروسی را نیز در سازه‌های آبی کوچک، آبهای زیرزمینی، ... می‌گذرانند ولی تخصص اصلی آنان در محدوده آبیاری و زهکشی کشاورزی است.

۴- فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های مهندسی که در دانشکده‌های کشاورزی ادامه تحصیل می‌دهند و تخصصی مانند گروه سوم پیدا می‌کنند.

در ایران، تعداد فارغ‌التحصیلان گروه اول اندک بوده و اغلب نیز در دانشکده‌های مهندسی و فنی مشغول کار می‌شوند. افراد گروه چهار تقریباً "در ایران وجود ندارند". افراد گروه دو در صورتیکه به گروههای آبیاری دانشکده‌های کشاورزی ملحق شوند، هم خود را مصروف تدریس سازه‌های آبی، انتقال آب، سدسازی و مدل سازی و... خواهند کرد و توجهی به گیاه، آبیاری و زهکشی ندارند، در نتیجه می‌توان انتظار داشت که افراد گروه چهارم بتوانند در چارچوب اهداف دانشکده‌های کشاورزی مشغول شوند و تدریس و پژوهش برنامه‌های را عهده‌دار گردند که فارغ‌التحصیل رشته آبیاری از عهده مطالعه و طراحی یک شبکه آبیاری و زهکشی در محدودها راضی یک روستای ۲۵۰ هکتاری ایران برآید.

بدیهی است ممکن است گفته شود که چون مسئله انتقال آب، سازه‌های آبی، سدسازی و مقولاتی از این قبیل در دانشکده‌های عمران تدریس نمی‌شود، بنابراین در گروههای آبیاری باید رفع کمبود نمود. در این مورد هم در صورتیکه برنامه دروس به ترتیبی باشد که فارغ‌التحصیلان ابتدا در چارچوب استحقاقی رشته آبیاری در دانشکده کشاورزی، دانش طراحی و مدیریت شبکه‌های آبیاری و زهکشی را فراگیرند،

در اینصورت در دوره کارشناسی ارشد، پرداختن به سایر عناوین مهندسی آب، تا حدی مجاز خواهد بود. دیگر اینکه در نظام آموزش و بازار کار غرب، هر چند فارغ التحصیلان گروه اول و چهارم مهندس با امضای مجاز شناخته می‌شوند، فارغ التحصیلان گروه دوم و سوم که محتملاً "از مبانی علمی استوارتری نسبت به دو گروه پیشین برخوردارند، عالم در آب محسوب شده و می‌توانند در اغلب محاسبات نقشی مشابه ایفا کنند ولی تقسیم کار و مسئولیت سبب شده است تا از آغاز دهه هشتاد میلادی، اغلب آگهیهای استخدام دانشگاهها و مهندسين مشاور در غرب برای کارشناسان مهندسی آب مورد نیاز، با شرط داشتن مدرک اول دانشگاهی در رشته راه و ساختمان یا عمران توأم گردد.

در مراحل تازمانی که گروههای آبیاری در دانشکده های کشاورزی استقرار یافته اند، اولویت اول در برنامه آنها بایستی دنبال کردن سرنوشت یک قطره آب آزمانی که وارد خاک می شود تا هنگامی که از استوماتهای برگ گیاهان خارج می گردد، باشد و نه چگونگی طراحی سد و انتقال آب در روی زمین.

علم و فن آبیاری و زهکشی در پنجاه سال اخیر، پیشرفت های شایانی کرده است و در حالی که محتوی یک کتاب هیدرولیک سال ۱۹۹۰، اختلاف و تفاوتی بیش از چند درصد با محتوی کتاب هیدرولیک پنجاه سال پیش ندارد، آنچه از چاپ حتی دوم کتاب آبیاری اسرائیل در سال ۱۹۵۰ بیادگار مانده، ضریب یکنواختی کریستین سن است و از ده جلد کتاب معتبر و مرجع آبیاری بد زبان انگلیسی که در نود سال اخیر چاپ و منتشر شده است، هفت جلد آن متعلق به دهه ۱۹۸۰ میلادی می باشد که خود نشانی از نیاز جامعه و مهجور بودن مطالب منتشره بلافاصله پیش و پس از جنگ جهانی دوم است.

نگاهی به برنامه این سمینار ملی آبیاری و زهکشی که پس از پانزده سال فترت و غفلت برگزار می شود، حاکی از اینست که خوشبختانه فارغ التحصیلان تازه نفسی در چند سال اخیر از کشورهای غربی بویژه آمریکا به گروههای آبیاری و خاکشناسی دانشگاهها و مهندسان مشاور، پیوسته اند و مقالاتی را نیز در این سمینار عرضه می کنند که اغلب معطوف به مسائل آبیاری و زهکشی در ایران است. خوشبختانه با فعال شدن کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران نیز باید امیدوار بود که این تشکل صنفی و حرفه ای بصورت فعال و پیوسته ای در ایجاد دگرگونیهای بنیادی مورد نیاز آموزش، پژوهش و ترویج علم، فن و هنر آبیاری و زهکشی در ایران کامیاب گشته و نقش خود را در توسعه اقتصادی ایران نیز تثبیت و ایفا کند. انشالله

- 1-Abbot, J.S.-Microirrigation-Worldwide Usage. Report by Microirrigation working group. ICID. Bull. 37:1-12, 1988.
- 2-Anonymous-Effective use of water in irrigated agriculture. Council for Agricultural Science & Technology. Report No. 113, 1988.
- 3-Anonymous-Water & Sustainable agricultural development. FAO, 1990.
- 4-Anonymous-Irrigation & Drainage Research-A proposal for an internationally supported program to enhance research on irrigation and drainage technology in developing countries. World Bank, 1990.
- 5-Anonymous-Irrigation water use and management. Interagency Task Force Report. DOI; DOA; & EPA. USA. 1979.
- 6-Biswas, Asit K.-System analysis for water management for developing countries: Constraints & Potentials. ICID. Bull. 37:1-12, 1988.
- 7-Franji, K.K. et al, editor-Design practices for covered drains in an agricultural land drainage system. A worldwide survey. ICID. 1987.
- 8-Israelson, O.W.-Irrigation principles & practices. 2nd. ed. John Wiley, 1950.
- 9-Kemper, W.D. et al-Cablegation: Cable controlled plugs in perforated supply pipes for automatic furrow irrigation. Trans. ASAE. 1526-32, 1981.
- 10-Lesaffre, B.-French program for technology research in drainage. Proceedings, 7th. annual World Bank irrigation & drainage seminar. Baltimore, USA; p. 1-20, 1990.
- 11-Lesaffre, B.-Drainage practices in France. Irrigation and Drainage Systems, 3:181-191, 1989.
- 12-Lyle, W.M. & J.P. Bordovsky-Low energy precision application (LEPA) irrigation system. Trans. ASAE. 24:1241-1245, 1981.
- 13-Rubinstein, Z.-Effective use of microirrigation system. In: "Water for World Development", vol. 3:72-83, Ottawa, Canada, 1988.
- 14-Rydzewski, J.R; editor-Irrigation Development Planning. John Wiley, 1987.
- 15-Smart, P. and J.G. Herbertson-Drainage Design. Blackie, London, 1992.
- 16-Stringham, G.E. & J. Keller-Surge flow for automatic irrigation. Proceedings, Drainage Div. ASCE. Speciality Conference, 132-142, New Mexico, USA. 1979.